

Моја
сећања

Забринута ЖИРАФА

Преслатку малу жирафу по имену Флекица мучило је нешто велико. Ноћима му је било тешко да заспи. Стално је стрепео да ће се његовим другарима, родитељима или њему десити нешто страшно.

Бринуо се да испод његовог кревета живе свакојака чудовишта. Ако заспи, чудовишта би се могла ишуњати и напасти га.

Флекица је страховао и да ће му једног дана све шаре на крзну нестати. Флекицу без флекица на крзну родитељи више неће препознати, па ће га напустити.

Обожавао је да се игра са својим другарима.
Али, шта ако га и они оставе? Понекад би сањао
како сви заједно иду на излет. Сви осим њега. Ти
 снови су били баш страшни.

Флекица је знао да се његови родитељи ретко кад свађају, али се свеједно плашио да ће се једном толико посвађати да ће престати да се воле. Шта ако се и са њим тако посвађају? Никако!

Од силне брига више није могао ни да учи. Чак су га и часови плашили. Шта ако не буде знао да одговори на учитељево питање? Сви ће му се смејати.

